

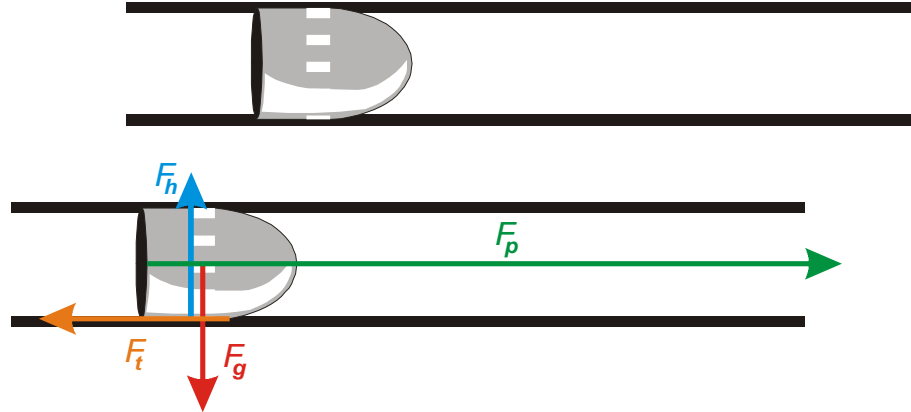
1.2.15 Zákon zachování hybnosti I

Předpoklady: 1207

Dneska se budeme zabývat střelbou z palných zbraní.

Při výstřelu získá střela obrovskou rychlost a zbraň odskočí na druhou stranu. Proč?

Př. 1: Na obrázku je nakreslena střela uvnitř hlavně pušky. Nakresli síly, které na ní působí.

Působící síly:

- gravitační síla F_g kolmo dolů,
- tlaková síla F_h hlavně, kolmo nahoru,
- třecí síla F_t mezi nábojem a hlavní,
- vystřelovací síla pušky F_p urychlující střelu z hlavně.

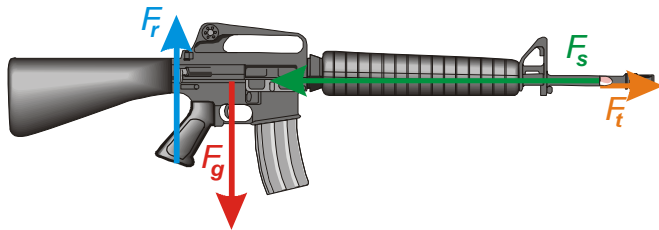
Poměry velikostí sil neodpovídají skutečnosti. Síla F_p je vzhledem k silám F_g a F_h daleko větší.

Zkoumáme pohyb střely ve vodorovném směru, „vystřelovací“ síla pušky je zdaleka největší
⇒ ostatní síly zanedbáme.

⇒ Vystřelovací síla pušky působí na střelu a uděluje jí hybnost směrem doprava.

Předpokládáme, že po dobu Δt se velikost síly nemění (zvolíme si tak malé Δt , aby to byla s velkou přesností pravda) ⇒ pro změnu hybnosti náboje platí: $\Delta \mathbf{p}_s = \mathbf{F}_p \cdot \Delta t$.

Př. 2: Rozeber, jaké síly působí během výstřelu na pušku. Jak se mění její hybnost. Zabývej se pouze silami působícími ve vodorovném směru a proved' zanedbání obdobná zanedbáním při rozboru působení sil na náboj. Předpokládej, že střelec nemá během výstřelu pušku opřenou o rameno (což je samozřejmě chyba), pouze ji zesponu podepírá rukou.

Působící síly:

- gravitační síla F_g ,
- podpírací síla ruky F_r ,
- síla od střely F_s (partnerská síla k síle, kterou puška urychluje střelu),
- tření mezi kulkou a hlavní F_t (partnerská síla k třecí síle, která zpomaluje kulku).

První dvě síly působí ve svislém směru, čtvrtá síla je zanedbatelně malá v porovnání se třetí silou \Rightarrow po zanedbání působí na pušku ve vodorovném směru pouze síla $F_s \Rightarrow$ změna hybnosti pušky $\Delta p_p : \Delta p_p = F_s \cdot \Delta t$.

Síly F_s a F_p tvoří partnerskou dvojici ze 3. Newtonova zákona \Rightarrow platí: $F_s = -F_p$. Co to znamená pro změny hybnosti?

$$\Delta p_s = F_p \cdot \Delta t = -F_s \cdot \Delta t = -\Delta p_p$$

$\Delta p_s = -\Delta p_p \Rightarrow$ Pokud puška změní hybnost střely v jednom směru, změní střela o stejnou hodnotu hybnost pušky v opačném směru \Rightarrow puška se začne pohybovat směrem doleva = **zpětný ráz**.

Př. 3: Které veličiny ovlivňují velikost zpětného rázu pušky?

Platí: $\Delta p_s = -\Delta p_p \Rightarrow$ velikost zpětného rázu pušky je stejná jako velikost změny hybnosti střely. Jak velká je změna hybnosti střely?

$\Delta p_p = F_s \cdot \Delta t$ - součin působící síly a času, po který puška kulku urychlovala – to nejsou zrovna parametry, které by výrobci zbraní udávali.

Jiná možnost: $\Delta p_p = m \cdot \Delta v$ - součin hmotnosti střely a změny rychlosti = konečné (úst'ové) rychlosti (střela zrychluje z klidu) – základní údaje u každé zbraně.

\Rightarrow Čím je střela těžší a čím je rychleji vystřelena, tím větší je zpětný ráz zbraně.

Známe ze zkušenosti: vzduchovka (malý zpětný ráz), malorážka (trochu to cuká) a samopal (drží se špatně). Kulomet už v ruce udrží málokdo.

Zpětný ráz není možné obejít:

- Ruční zbraně větších kalibrů mají nožičky pro opření.
- Není možné neomezeně zvětšovat ráži děl u tanků (převrácení, věž).
- Klasická děla mají zpětné opěrné bodce a zákluz (hlaveň může popojet dozadu a tím se prodlouží doba, kdy tělo děla tlumí zpětný ráz hlavně).
- Největší běžná děla se montovala do námořních lodí.

Zpětný ráz pušky můžeme snadno spočítat.

Př. 4: Střela o hmotnosti 10 g je vystřelena z pušky o hmotnosti 4 kg rychlostí 800 m/s. Vypočti zpětnou rychlost pušky.

$$m_s = 10 \text{ g} = 0,01 \text{ kg} \quad m_p = 4 \text{ kg} \quad v_s = 800 \text{ m/s} \quad v_p = ?$$

Podle předchozího odvozování platí, že změna hybnosti střely musí být stejná jako změna hybnosti pušky:

Změna hybnosti střely: $\Delta \mathbf{p}_s = m_s \Delta \mathbf{v}_s = m_s v_s$ (rychlost střely se zvětšovala z nuly).

Změny hybnosti pušky: $\Delta \mathbf{p}_p = m_p \Delta \mathbf{v}_p = m_p v_p$ (rychlost pušky se zvětšovala z nuly).

Obě změny se rovnají: $\Delta \mathbf{p}_s = -\Delta \mathbf{p}_p$.

$$m_s v_s = -m_p v_p$$

$$v_p = -\frac{m_s v_s}{m_p}$$

$$\text{Dosadíme: } v_p = -\frac{m_s v_s}{m_p} = -\frac{0,01 \cdot 800}{4} \text{ m/s} = -2 \text{ m/s}.$$

Puška získá kvůli zpětnému rázu rychlost 2 m/s.

Pedagogická poznámka: Pokud studenti příklad vyřeší bez používání delty nebo naopak budou používat delty po celou dobu, rozhodně je nechte a nenuťte jim postup z učebnice.

Př. 5: Jak se změní během výstřelu celková hybnost soustavy puška+střela?

Nemusíme nic počítat, víme, že platí $\Delta \mathbf{p}_s = -\Delta \mathbf{p}_p \Rightarrow \Delta \mathbf{p} = \Delta \mathbf{p}_s + \Delta \mathbf{p}_p = \Delta \mathbf{p}_s - \Delta \mathbf{p}_s = 0$.

Společné těžiště soustavy puška+střela se ani po výstřelu vůbec nehýbe a stojí na místě.

Naše úvahy o střele a pušce platí i při ostatních dějích, kde působí pouze vzájemné síly mezi předměty \Rightarrow pokud při libovolném fyzikálním ději nepůsobí na soustavu vnější síly, celková hybnost sledované soustavy se nezmění. Získali jsme jeden ze základních fyzikálních zákonů - **zákon zachování hybnosti**.

Pro klasické znění si potřebujeme vyjasnit pojem izolovaná soustava: **Izolovanou soustavu tvoří tělesa, na která působí pouze vzájemné síly a nepůsobí na ně vnější síly.**

Zákon zachování hybnosti: Celková hybnost izolované soustavy těles se zachovává.

Dokonale izolovanou soustavu bychom hledali těžko. Například soustavu puška+střela můžeme při výstřelu považovat za izolovanou soustavu pouze v případě, že nemáme pušku opřenu o rameno (puška se tak může po výstřelu volně pohybovat dozadu) a zajímáme se pouze o děje ve vodorovném směru.

Zákon zachování hybnosti můžeme aplikovat i na soustavy, které nejsou zcela izolované pokud:

- Předměty na sebe vzájemně působí pouze velmi krátkou dobu a vzájemně působící síly jsou velmi velké v porovnání s vnějšími silami (existence vnějších sil se tak projeví až za delší dobu, kdy se díky delšímu časovému úseku zvětší impuls síly $F \cdot \Delta t$).
- Vnější síly působí v jiném směru než, který studujeme.

Př. 6: Za jakých podmínek můžeme považovat následující děje za děje v izolované soustavě těles:

- a) srážka kulečnickových koulí,
- b) vzájemné odstrčení dvou lidí,
- c) pohyb astronauta a jeho kosmické lodi na oběžné dráze Země.

a) srážka kulečnickových koulí

Zkoumáme pouze pohyb ve vodorovném směru (ve svislém směru se koule kvůli stolu pohybovat nemohou a působení vnějších sil v něm není zanedbatelné).

b) vzájemné odstrčení dvou lidí

Kosmonauty vznášející se v beztížném stavu můžeme považovat za izolovanou soustavu. Na Zemi nemůžeme uvažovat pohyb ve svislém směru (zde působí gravitační síla) a je třeba, aby bylo možné zanedbat tření \Rightarrow například při pošťuchování na ledě můžeme ve vodorovném směru považovat při odstrčení oba účastníky za izolovanou soustavu.

c) pohyb astronauta a jeho kosmické lodi na oběžné dráze Země

Podobná situace jako u dvou kosmonautů. Za izolovanou soustavu můžeme považovat kosmonauta a loď vždy. Změna rychlosti u lodi bude daleko menší než u kosmonauta, protože loď je daleko těžší.

Př. 7: Akční hrdina (hmotnost 80 kg) skočí při honičce v bývalém podzemním dole na zlato rychlostí 6 m/s (ve vodorovném směru) na stojící nezabrzdný kolový vozík o hmotnosti 150 kg. Urči, jakou rychlostí se vozík s hrdinou rozjede.

$$m_1 = 80 \text{ kg}, v_1 = 6 \text{ m/s}, m_2 = 150 \text{ kg}, v_2 = 0 \text{ m/s}, w = ?$$

Akční hrdina doskakuje na nezabrzdný vozík \Rightarrow ve vodorovném směru na hrdinu i vozík nepůsobí žádné podstatné síly (tření je malé) \Rightarrow ve vodorovném směru platí pro hrdinu a vozík od jejich dotyku zákon zachování hybnosti.

Hybnost hrdiny a vozíku před skokem: $m_1 v_1 + m_2 v_2$.

Hybnost hrdiny a vozíku po skoku: $m_1 w_1 + m_2 w_2$, hrdina stojí na vozíku, který s ním ujíždí \Rightarrow

$$w_1 = w_2 = w \text{ (abychom nemuseli psát index)} \Rightarrow m_1 w_1 + m_2 w_2 = (m_1 + m_2) w.$$

Zákon zachování hybnosti: $m_1 v_1 + m_2 v_2 = (m_1 + m_2) w$

$$v_2 = 0 \Rightarrow m_1 v_1 = (m_1 + m_2) w$$

$$w = \frac{m_1 v_1}{m_1 + m_2} = \frac{80 \cdot 6}{80 + 150} \text{ m/s} = 2,1 \text{ m/s}$$

Vozík s hrdinou se rozjede rychlostí 2,1 m/s.

Z předchozího příkladu je vidět největší výhoda zákona zachování hybnosti (a zákonů zachování vůbec). **Nemusíme nic vědět o průběhu srážky, a přesto zjistíme, jak bude vypadat situace po ní.**

Poznámka: V předchozím příkladě i ve zbytku učebnice používáme pro označení rychlostí po srážce (obecně po nějaké události) písmeno w . Výhodou tohoto přístupu je jasné oddělení rychlostí před a po a možnost zachování indexů.

Pedagogická poznámka: Není důležité, aby studenti spočítali následující příklad. Hlavní je, aby dobře porozuměli předchozímu příkladu.

Př. 8: Vypočti, jakou sílu má Arnold Schwarzeneger v pravé ruce, když v ní udržel kulomet, který vypálil za 1 s dvacet nábojů o hmotnosti 30 g rychlostí 800 m/s.

$$n = 20 \text{ ran} \quad m = 0,03 \text{ kg} \quad v = 800 \text{ m/s} \quad t = 1 \text{ s} \quad F = ?$$

Příklad můžeme řešit pomocí druhého Newtonova zákona ve tvaru $\Delta p = F \cdot \Delta t$. Protože při výstřelu na sebe působí vzájemně kulomet se střelou, získá kulomet hybnost o stejné velikosti jako střely, které vystřelil, ale v opačném směru. Pokud by jej nikdo nedržel, začal by se zrychleně pohybovat směrem dozadu. Síla, kterou na kulomet působí střelec, musí tuto hybnost vyrušit.

Změna hybnosti pušky za 1 s = hybnost všech nábojů vystřelených za 1 s.

$$\Delta p = n \cdot p_k = n \cdot m_k \cdot v_k$$

Newtonův zákon: $\Delta p = F \cdot \Delta t$

$$F = \frac{\Delta p}{\Delta t}$$

Dosadíme: $\Delta p = n \cdot m_k \cdot v_k$.

$$F = \frac{\Delta p}{\Delta t} = \frac{n \cdot m_k \cdot v_k}{\Delta t}$$

$$F = \frac{n \cdot m_k \cdot v_k}{\Delta t} = \frac{20 \cdot 0,03 \cdot 800}{1} = 450 \text{ N}$$

Arnold Schwarzeneger musí držet kulomet silou 450 N.

Shrnutí: Pokud při vzájemném působení předmětů můžeme zanedbat vnější síly, hybnost zkoumané soustavy se nemění.